

FISCALE SIGNALLEN

[1/9]

Jaargang 2017, nummer 1

Special Prinsjesdag: belastingpakket 2018

Op Prinsjesdag is naast de Miljoenennota ook het belastingpakket 2018 gepresenteerd. Dit pakket bestaat uit de volgende vier wetsvoorstellen:

- Belastingplan 2018;
- Overige fiscale maatregelen 2018;
- Wet inhoudingsplicht houdstercoöperaties en uitbreiding inhoudingsvrijstelling;
- Wet afschaffing van de btw-landbouwregeling.

We bevinden ons in een bijzondere parlementaire situatie. Het huidige kabinet zal naar alle waarschijnlijkheid snel worden opgevolgd door een nieuw kabinet. Daarom zijn in het Belastingplan 2018 uitsluitend maatregelen opgenomen waarvan het onontkoombaar is dat deze per 1 januari 2018 ingaan. In de Overige fiscale maatregelen 2018 staan maatregelen die geen of nauwelijks gevolgen hebben voor het budgettaire en koopkrachtbeleid 2018. Er zijn toch wel enkele verrassingen, zoals de voorgestelde wijzigingen in de Successiewet over de gevolgen voor de schenk- en erfbelasting van het aangaan van een huwelijk en het wijzigen van huwelijkse voorwaarden. Al met al is het nog een aanzienlijk pakket aan wijzigingen geworden.

Hierna geven wij een kort overzicht van enkele voorgestelde maatregelen. Deze maatregelen treden in werking op 1 januari 2018, tenzij anders wordt aangegeven.

Ondernemen

Vennootschapsbelasting

- Met ingang van 1 januari 2018 wordt de **eerste tariefschijf van de vennootschapsbelasting** van 20% verlengd van € 200.000 naar € 250.000. In 2020 wordt de eerste tariefschijf verder verlengd van € 250.000 naar € 300.000 en in 2021 van € 300.000 naar € 350.000. Dit was al opgenomen in het Belastingplan 2017.
- Rente is in beginsel fiscaal aftrekbaar van de winst. De Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969) kent echter enkele renteaftrekbeperingen om (in verbonden situaties) ongewenste vormen van grondslaguitholling door renteaftrek tegen te gaan. Voorgesteld wordt om een **specifieke renteaftrekbepering** aan te scherpen, namelijk art. 10a Wet Vpb 1969. Die renteaftrekbepering is, in het kort, gericht tegen structuren waarbij de in Nederland belastbare grondslag door middel van het 'kunstmatig' creëren van een renteaftrek wordt uitgehold ten gunste van groepsvennootschappen met een lage vennootschapsbelastingdruk.

Als de belastingplichtige echter aannemelijk kan maken dat zowel aan de schuld als aan de daarmee verband houdende (besmette) rechtshandeling in overwegende mate

zakelijke overwegingen ten grondslag liggen, wordt voldaan aan de tegenbewijsregeling (**dubbele zakelijkheidstoets**) en wordt de renteaftrek niet beperkt.

Op 21 april 2017 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat is voldaan aan de dubbele zakelijkheidstoets als de belastingplichtige aannemelijk maakt dat de schuld die rehtens is aangegaan bij een verbonden lichaam, in feite is verschuldigd aan een derde. De dubbele zakelijkheidstoets is in deze situatie dus feitelijk een enkele zakelijkheidstoets geworden, omdat de zakelijkheid van de rechtshandeling niet ook nog eens aannemelijk moet worden gemaakt. De gevolgen van dit arrest acht het kabinet niet in lijn met de praktijk. Voorgesteld wordt dat een belastingplichtige ook bij een indirecte derdenlening de zakelijkheid van de rechtshandeling aannemelijk moet maken. Dit is conform de huidige werkwijze van de Belastingdienst om de zakelijkheid van de rechtshandeling afzonderlijk te beoordelen.

Let op! De bewijslast voor belastingplichtigen wordt met deze wijziging verzwaaard. Het eerder gevoerde beleid van de Belastingdienst wordt op deze wijze gecodificeerd.

- De huidige regels omtrent het **tegengaan van dubbele verliesneming binnen een fiscale eenheid** worden op twee punten uitgebreid.

Enerzijds via de bepaling dat bij afwaardering van een schuldvordering door de moedermaatschappij op een buiten de fiscale eenheid vallende dochtermaatschappij Y welke dochtermaatschappij Y weer een schuldvordering heeft op een binnen de fiscale eenheid vallende (verlieslatende) dochtermaatschappij X van die moedermaatschappij, het verlies op de afgewaardeerde schuldvordering niet dubbel in aanmerking mag worden genomen.

Anderzijds via de bepaling van de liquidatieverliesregeling dat bij liquidatie het opgeofferd bedrag van de moedermaatschappij voor een buiten de fiscale eenheid vallende dochtermaatschappij Y niet in aanmerking mag worden genomen in de fiscale eenheid voor zover het verlies op de afgewaardeerde vordering van dochtermaatschappij Y op de in de fiscale eenheid vallende (verlieslatende) dochtermaatschappij X van die moedermaatschappij al in de fiscale eenheid tot uitdrukking is gekomen.

Let op! Dubbele verliesneming wordt nu al voorkomen bij specifieke varianten van de fiscale eenheid, te weten de moeder-kleindochter fiscale eenheid, zuster fiscale eenheid en fiscale eenheden met een buitenlands belastingplichtige maatschappij. Voorgesteld wordt dus nu om deze maatregelen ook te laten gelden voor de reguliere fiscale eenheden.

- De liquidatieverliesregeling bevat een bepaling die beoogt te voorkomen dat zogenoemde **geconstrueerde liquidatieverliezen op tussenhoudsters** ten laste van de Nederlandse grondslag worden gebracht. Op het moment dat een tussenhoudster wordt ontvoegd uit de fiscale eenheid, moet het opgeofferd bedrag worden bepaald. Op basis van de huidige wetgeving wordt dit opgeofferd bedrag gesteld op het eigen vermogen van de ontvoegde maatschappij c.q. tussenhoudster op het moment van de ontvoeging. Als deze tussenhoudster deelnemingen houdt, komt in het eigen vermogen van de tussenhoudster de boekwaarde van deze deelnemingen tot

uitdrukking. Bij deze berekening wordt geen rekening gehouden met de waarde in economische verkeer van de deelnemingen die de tussenhoudster houdt. Het kabinet stelt voor om het in aanmerking te nemen eigen vermogen van de ontvoegde tussenhoudster vast te stellen aan de hand van de waarde in het economische verkeer van de deelneming(en) van de tussenhoudster als deze lager is dan de boekwaarde van de die deelneming(en). Met deze aanpassing loopt het kabinet vooruit op een zaak die nog aanhangig is bij de Hoge Raad waardoor mogelijk oneigenlijk gebruik wordt voorkomen. Deze wetwijziging is een reparatie van een uitspraak van Hof 's-Hertogenbosch van 20 oktober 2016 die de wetgever met zoveel woorden opriep om deze weeffout in de wettekst te herstellen.

Vennootschapsbelasting/Dividendbelasting

- Voorgesteld wordt om (1) een inhoudingsplicht voor **houdstercoöperaties** in te voeren en (2) de **inhoudingsvrijstelling** voor deelnemingsdividenden in verdragsrelaties te verruimen.

Ad 1. Om het verschil met NV's en BV's op te heffen, worden ook houdstercoöperaties inhoudingsplichtig voor de dividendbelasting. Met het wetsvoorstel wil de overheid voorkomen dat houdstercoöperaties in bepaalde structuren niet inhoudingsplichtig zijn voor de dividendbelasting.

Houdstercoöperaties worden inhoudingsplichtig voor de dividendbelasting voor zover winstuitdelingen worden gedaan aan houders van kwalificerende lidmaatschapsrechten. Het is niet de bedoeling het coöperatieve bedrijfsleven te raken met deze maatregel. Om dit te waarborgen zijn twee eisen voor inhoudingsplicht bij coöperaties opgenomen:

a. Er moet sprake zijn van een houdstercoöperatie. Dit is het geval als de feitelijke werkzaamheden van de coöperatie in het jaar voorafgaand aan de winstuitdeling doorgaans hoofdzakelijk (voor 70% of meer) bestaan uit het houden van deelnemingen of het direct of indirect financieren van verbonden lichamen of natuurlijke personen; en

b. Er moet sprake zijn van een winstuitdeling aan een houder van een 'kwalificerend lidmaatschapsrecht'. Dit is het geval als de houder van het lidmaatschapsrecht, al dan niet tezamen met een verbonden lichaam of natuurlijk persoon, recht heeft op ten minste 5% van de jaarwinst dan wel op ten minste 5% van de liquidatie-uitkering van de houdstercoöperatie.

Ad 2. In nationale verhoudingen mag de inhouding van dividendbelasting achterwege blijven als de dividenden bij de ontvanger onder de deelnemingsvrijstelling vallen. De inhoudingsvrijstelling geldt ook voor internationale situaties binnen de EU en EER. Nederland heeft zichzelf ten doel gesteld om in belastingverdragen overeen te komen dat deelnemingsdividenden niet worden belast in het land waaruit het dividend afkomstig is (bronland). Om dit doel te bereiken wordt in de dividendbelasting een eenzijdige uitbreiding van de inhoudingsvrijstelling voorgesteld richting derde landen (niet-EU of EER). Voorwaarde voor de inhoudingsvrijstelling is wel dat sprake moet zijn van een met Nederland gesloten belastingverdrag waarin een dividendbepaling is opgenomen.

Daarnaast wordt in de dividendbelasting een antimisbruikregeling toegevoegd. De inhoudingsvrijstelling is niet van toepassing als sprake is van misbruik.

- Lichamen die zijn onderworpen aan vennootschapsbelasting kunnen de ingehouden dividendbelasting verrekenen met de verschuldigde vennootschapsbelasting. Dit is echter niet mogelijk indien een lichaam niet is onderworpen aan vennootschapsbelasting (zoals pensioenfondsen, zorginstellingen en delen van overheidsondernemingen). Deze lichamen kunnen de ingehouden dividendbelasting terugvragen, maar dit leidt tot administratieve lasten. Om deze administratieve lasten te verminderen is al eerder een – nog niet in werking getreden – inhoudingsvrijstelling voor de dividendbelasting geïntroduceerd voor lichamen die niet aan de heffing van vennootschapsbelasting zijn onderworpen. **De fiscale beleggingsinstelling (FBI)** is wel belastingplichtig voor de vennootschapsbelasting, maar kent een nultarief. De FBI komt daarom niet in aanmerking voor de geïntroduceerde inhoudingsvrijstelling in de dividendbelasting. De inwerkingtreding van deze maatregelen verloopt separaat van het Belastingplan via Koninklijk Besluit.

Directeur-groootaandeelhouder (dga)/aanmerkelijk belang

- Opvallend is dat er geen specifieke maatregelen voor de dga zijn voorgesteld. Een gevreesde versobering/aanpassing van de bedrijfsopvolgingsregeling in de inkomstenbelasting en Successiewet (**BOR**) is voorlopig uitgebleven.

Particulier

- Het kabinet acht het wenselijk dat duidelijker in de Successiewet wordt vastgelegd in welke gevallen **het aangaan of wijzigen van huwelijkse voorwaarden** leidt tot verschuldigdheid van schenk- of erfbelasting.
Als hoofdregel wordt voorgesteld dat (aanstaande) echtgenoten hun vermogen kunnen ‘samenvoegen’ door het aangaan van een huwelijk of door het aangaan of wijzigen van huwelijkse voorwaarden zonder dat dit gevolgen heeft voor de schenk- of erfbelasting.
Dit geldt echter niet:
(1) als het aandeel van de meestvermogende echtgenoot in het totale vermogen van beide echtgenoten toeneemt, of
(2) als de minstvermogende echtgenoot tot meer dan de helft van het totale vermogen van beide echtgenoten wordt gerechtigd.
Als in de huwelijkse voorwaarden een verdeling of verrekening wordt opgenomen waarbij de minstvermogende echtgenoot een aandeel in het totale vermogen krijgt van meer dan de helft, zal dit dus leiden tot heffing van schenk- en/of erfbelasting over het meerdere. Of en op welk moment (bij het aangaan of wijzigen van de huwelijkse voorwaarden dan wel bij het overlijden) schenk- of erfbelasting wordt geheven, hangt ervan af of de regeling in de huwelijkse voorwaarden al tijdens leven kan worden gerealiseerd (bijvoorbeeld bij echtscheiding) of bij overlijden (of soms zelfs in beide gevallen).

De voorgestelde regeling geldt ook voor geregistreerde partners en ongehuwd samenwonenden die een notarieel samenlevingscontract met een wederzijdse zorgverplichting aangaan.

Opvallend is dat wordt voorgesteld om de situatie waarin een zogenoemde beperkte gemeenschap van goederen wordt gecreëerd, anders te gaan benaderen. Stel echtgenoot A en echtgenoot B zijn gehuwd onder koude uitsluiting. Als echtgenoot A een woning inbrengt in de beperkte gemeenschap vanuit zijn privévermogen en echtgenoot (B) niets, nemen de staatssecretaris en de Belastingdienst op dit moment het standpunt in dat sprake is van een schenking van de helft van de waarde van de woning van echtgenoot A aan echtgenoot B. Voorgesteld wordt nu echter dat in een dergelijk geval geen sprake is van een schenking als de gerechtigdheid van (de minst vermogende) echtgenoot B niet groter wordt dan de helft van het totale vermogen van beide echtgenoten.

Voorbeeld

Echtgenoten A en B zijn gehuwd onder koude uitsluiting (ieder heeft zijn eigen privévermogen). Het vermogen van A bedraagt 1.000, waaronder een woning van 300. Het vermogen van B bedraagt 200. Het vermogen van A en B tezamen bedraagt in totaal 1.200.

A en B wijzigen de huwelijkse voorwaarden en komen hierbij een beperkte gemeenschap (50:50) van de woning overeen.

Uitwerking

A is daarna gerechtigd tot $700 + 150$ (zijnde de helft van de woning) = 850. B is daarna gerechtigd tot $200 + 150$ (zijnde de helft van de woning) = 350. De gerechtigdheid van B neemt toe. Omdat de gerechtigdheid van B niet uitgaat boven de helft van totale vermogen van A en B (zijnde 50% van $1.200 = 600$) is geen sprake van een schenking van A aan B.

Let op! De voorgestelde wetgeving zal in de praktijk in voorkomende gevallen lastig uitvoerbaar en controleerbaar zijn. Zo moet het totale vermogen worden vastgesteld en gewaardeerd, waarvan de voorgestelde regeling weer bepaalde goederen uitzondert en bepaalde goederen juist insluit. Bovendien kan de regeling onredelijk uitpakken, bijvoorbeeld als de minstvermogende uiteindelijk de meestvermogende blijkt te zijn of als er geen vermogen (meer) is als partijen uit elkaar gaan.

Let op! Verder wordt een soort “catch-all”-bepaling voorgesteld die een zogenoemde open norm inhoudt. Als een huwelijk of notarieel samenlevingscontract wordt gesloten met als hoofddoel het ontgaan van schenk- of erfbelasting wordt elke vermogensverschuiving van de ‘rijke’ naar de ‘arme’ echtgenoot aangemerkt als een schenking (op het moment van uitbreiding van de gerechtigdheid), ook al zou dit volgens de voorgestelde hoofdregel in beginsel niet het geval zijn geweest. In de praktijk kunnen hierover (alsnog) de nodige discussies tussen Belastingdienst en belastingplichtigen ontstaan.

- Voorgesteld wordt om in de wettekst op te nemen dat de **aanslagtermijnen voor de schenkbelasting** voortaan na de dag van het doen van aangifte ingaan wanneer meer

dan vier maanden na afloop van het kalenderjaar waarin de schenking heeft plaatsgevonden, aangifte van die schenking wordt gedaan.

- In de inkomsten- en vennootschapsbelasting is een verhoging van de giftenaftrek opgenomen als wordt geschonken aan een zogenoemde **culturele instelling (multiplier giftenaftrek)**. Aftrekbare giften aan culturele instellingen worden voor het bepalen van de giftenaftrek in een jaar verhoogd met 25%, maar in totaal ten hoogste met € 1.250.

Op grond van een zogenoemde horizonbepaling vervalt deze multiplier giftenaftrek automatisch met ingang van 1 januari 2018. Nu is voorgesteld om deze horizonbepaling te laten vervallen en de geldigheidsduur van de multiplier giftenaftrek met een jaar te verlengen.

- Een van de voorwaarden om een vrijstelling voor een kapitaalverzekering eigen woning (KEW), een spaarrekening eigen woning (SEW) of een beleggingsrecht eigen woning (BEW) te kunnen benutten, was dat ten minste vijftien of twintig jaren jaarlijks premie was voldaan. Deze zogenoemde tijdklemmen zijn met ingang van 1 april 2017 vervallen, waardoor onder voorwaarden ook al eerder een onbelaste uitkering uit die producten mogelijk is.

In een besluit van 15 mei 2017 was opgenomen dat het **vervallen van de tijdklemmen** ook geldt voor een **Brede Herwaarderingskapitaalverzekering**. Dit zijn kapitaalverzekeringen gesloten in de periode 1992-2001. Met de voorgestelde wijziging wordt dit onderdeel van het beleidsbesluit met ingang van 1 januari 2018 in de wet opgenomen.

- Een kind dat jonger is dan 27 jaar kan voor de inkomstenbelasting en toeslagen **niet** als **partner** van zijn vader of moeder kwalificeren. Dit geldt ook voor **pleegkinderen**.

Als er kinderen inwonen voor wie een pleegvergoeding wordt ontvangen, voldoet de verzorgende ‘ouder’ niet aan het onderhoudsvereiste, omdat de kosten van levensonderhoud dan gedragen worden door het Rijk. In fiscale zin en voor toeslagen is dan geen sprake van een pleegkind. Ook is er in deze gevallen geen recht op kinderbijslag. Het is mogelijk dat een kind in die specifieke situatie na het bereiken van de 18-jarige leeftijd als **partner** van de verzorgende ouder wordt aangemerkt, omdat hij in fiscale zin geen kind is. In dat geval worden de inkomens van het kind en van de ouder samengeteld voor het recht op toeslagen. Ook kan het partnerschap gevolgen hebben in de inkomstenbelasting. Dit kan voor- of nadelen met zich meebrengen.

Voorgesteld wordt dat kinderen voor wie een pleegzorgvergoeding wordt verstrekt of in het verleden werd verstrekt, op verzoek niet als partner worden aangemerkt voor de inkomstenbelasting en de toeslagen. Voorgesteld wordt dat een dergelijke afwijking van de hoofdregel ook gaat gelden voor kinderen voor wie de verzorgende ouder in enig jaar kinderbijslag heeft ontvangen, maar die niet (meer) kwalificeren als pleegkind (en ook geen eigen kind van de verzorgende ouder zijn).

- De **algemene heffingskorting** wordt verlaagd met € 8. Maximaal komt deze in 2018 uit op € 2.265 voor belastingplichtigen onder de AOW-leeftijd.
- De **ouderenkorting** wordt verhoogd met € 115 en komt uit op € 1.418 voor pensioengerechtigden met een inkomen dat niet hoger is dan € 36.057.

- De **alleenstaande ouderenkorting** wordt verlaagd met € 19 en komt uit op € 423 in 2018.
- Per 1 januari 2018 wordt het **forfaitaire rendement in box 3** aangepast. In de hoogste schijf wordt het forfaitaire rendement 5,38%. Het forfaitaire voordeel voor een aanmerkelijk belang in een **vrijgestelde beleggingsinstelling** wordt eveneens 5,38%.

Werkgever-werknemer

- Voorgesteld wordt om de **fictieve dienstbetrekking voor niet-uitvoerende bestuurders** van een beursgenoteerde vennootschap af te schaffen. Hierdoor ontstaat een gelijke behandeling tussen een commissaris en een niet-uitvoerende bestuurder van een beursgenoteerde vennootschap. Deze vallen dan beiden niet meer onder de loonbelasting. Een uitvoerende bestuurder van een beursgenoteerde vennootschap en een uitvoerende bestuurder van een niet-beursgenoteerde vennootschap blijven beiden onder de loonbelasting vallen.
- Wanneer sprake is van een **excessieve vertrekvergoeding** aan een werknemer, wordt de werkgever geconfronteerd met een pseudo-eindheffing hierover van 75%. Of sprake is van een excessieve vertrekvergoeding wordt vastgesteld op basis van een rekenregel. Op deze rekenregel geldt een uitzondering voor bepaalde aandelenoptierechten die zijn verkregen vóór het kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking met de werknemer is beëindigd. De Hoge Raad heeft op 23 december 2016 geoordeeld dat deze uitzondering ook geldt voor aandelenoptierechten die nog niet onvoorwaardelijk waren vóór het kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking met de werknemer is beëindigd. De pseudo-eindheffing over excessieve vertrekvergoedingen kan in dat geval worden beperkt of voorkomen door constructies met voorwaardelijke aandelenoptierechten. De voorgestelde aanpassing voorkomt dit.
- Kwalificerende **buitenlandse belastingplichtigen** hebben in de inkomstenbelasting recht op dezelfde fiscale voordelen als binnenlandse belastingplichtigen, waaronder het belastingdeel van alle heffingskortingen. Niet-kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen uit de landenkring (een andere lidstaat van de Europese Unie, een staat van de Europese Economische Ruimte, Zwitserland of de BES eilanden) hebben in de inkomstenbelasting alleen recht op het belastingdeel van aan arbeid gekoppelde heffingskortingen. Niet-kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen uit landen buiten de landenkring hebben in de inkomstenbelasting voor geen van de heffingskortingen recht op het belastingdeel. Het kabinet stelt voor om vanaf 2019 in de loonbelasting voor alle buitenlandse belastingplichtigen alleen nog maar het belastingdeel van de heffingskortingen toe te laten passen waarop niet-kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen uit het betreffende land in de inkomstenbelasting recht hebben.

Mobiliteit en milieu

- Als een **bestelauto** binnen vijf jaar na eerste ingebruikneming wordt verkocht aan een particulier of wordt omgebouwd tot personenauto is alsnog BPM verschuldigd. Bij de bepaling van de waarde van de auto op dat moment mag rekening worden gehouden met een waardevermindering. Deze waardevermindering werd forfaitair bepaald. De Hoge Raad heeft echter geoordeeld dat in plaats van de forfaitaire waardebepaling tevens mag worden uitgegaan van de werkelijke waardevermindering. Deze jurisprudentie wordt nu opgenomen in de wet.

Btw

- De **landbouwregeling** wordt per 1 januari 2018 afgeschaft. Deze wijziging was vorig jaar al aangekondigd. Ook komt het verlaagde btw-tarief voor (enkele) leveringen en diensten aan veehouders, tuin-, bos- en landbouwers te vervallen. Deze gaan namelijk in het reguliere btw-stelsel meedraaien, waarin recht op aftrek van btw bestaat als er belaste prestaties worden geleverd. Hierbij wordt in overgangsrecht voorzien. Volgens de bestaande herzieningsregels is het voor investeringsgoederen die vóór 1 januari 2018 in gebruik zijn genomen niet mogelijk om de aftrek in één keer te herzien, maar wordt de herziening over een aantal jaren gespreid. In dit voorstel wordt echter bepaald dat – onder voorwaarden - deze herziening in één keer moet plaatsvinden voor de resterende herzieningsperiode in het eerste belastingtijdvak van 2018.

Overig

- De huidige **inkeerregeling** wordt uit de wet gehaald. Op grond van die inkeerregeling wordt bij vrijwillige verbetering voor de aanslagbelastingen, zoals de inkomsten- en vennootschapsbelasting, binnen twee jaar geen boete opgelegd. De voorgestelde wijziging leidt ertoe dat een belastingplichtige die binnen twee jaar na het begaan van een opzettelijke of grofschuldige overtreding dit meldt bij de inspecteur, een vergrijpboete kan krijgen. In ernstige gevallen kan een strafrechtelijke vervolging volgen, ook wanneer binnen twee jaar na het begaan van de overtreding de overtreding wordt gemeld. Een voorbeeld van een dergelijke overtreding is het onjuist indienen van de aangifte. De regeling mag dan wettelijk gezien worden afgeschaft, het blijft wel zo dat een belastingplichtige die uit zichzelf een overtreding kenbaar maakt, kan blijven rekenen op een matiging van de op te leggen vergrijpboete. ‘Inkeren’ is en blijft dus een strafverminderende omstandigheid. De huidige inkeerregeling blijft van toepassing met betrekking tot aangiften die vóór 1 januari 2018 zijn gedaan of hadden moeten zijn gedaan en met betrekking tot inlichtingen, gegevens of aanwijzingen die vóór 1 januari 2018 zijn verstrekt of hadden moeten zijn verstrekt.

- De ontvanger heeft de mogelijkheid om op bepaalde vorderingen op een vereenvoudigde manier derdenbeslag te leggen (bijvoorbeeld loonbeslag bij de werkgever). Voorgesteld wordt om **vereenvoudigd derdenbeslag** voor de ontvanger mogelijk te maken voor meer vorderingen. Deze uitbreiding heeft betrekking op eenieder op wie de belastingschuldige een vordering heeft of uit een bestaande rechtsverhouding zal verkrijgen. De voorgenomen wijziging treedt per 1 januari 2019 in werking, maar heeft wel onmiddellijke werking, zodat deze ook van toepassing is op belastingschulden die zijn ontstaan voor 1 januari 2019.
- Het huidige tarief van 29% voor de **kansspelbelasting** wordt tijdelijk verhoogd met 1,1% tot 30,1%.

Tot slot

Voor meer informatie over voorgaande onderwerpen kunt u uiteraard contact opnemen met Janet Ganzeveld: contact@drjganzeveld.nl

Amsterdam, 22 september 2017

Mr. dr. J. Ganzeveld Fiscaal Juridisch Advies en Informatie B.V.

www.drjganzeveld.nl

Alhoewel de in dit memorandum opgenomen algemene informatie met de grootst mogelijke zorgvuldigheid is samengesteld, aanvaardt Mr. dr. J. Ganzeveld Fiscaal Juridisch Advies en Informatie B.V. geen enkele aansprakelijkheid voor de onvolledigheid of onjuistheid of de gevolgen daarvan. Op grond van deze informatie dient geen actie te worden ondernomen zonder adequate fiscale advisering waarbij de feiten en omstandigheden in de voorgelegde situatie worden onderzocht.